

skaffer sig Oplysninger. I England har Journalistforeningen nylig vist sine kvindelige Medlemmer det Hensyn, at vælge en Kvinde til Næstformand; i Amerika har de kvindelige Journalister for det meste deres egne Klubber, der ved given Lejlighed optræder repræsentativt, og naar der er Anledning til det, forstaar at lægge et ret vægtigt Lod i Vægt-skaalen.

Vistnok den mest bekendte af de kvindelige Bladskrivere i Amerika, *Kate Field*, døde i Fjor, kun noget over 50 Aar gammel. Hun faldt paa Valpladsen, gik bort midt under et Arbejde, som hun havde taget op med den alt andet udelukkende Interesserthed, der karakteriserede hende som Amerikaner og som Journalist. Hun var af Chicagobladet „The Times-Herald“ sendt til Havaji for at undersøge Stemninger og Tilstande i Anledning af en mulig Inkorporation af Øerne. Her skrev hun først fra Honolulu en Række Breve, der, efter hvad The Times-Herald siger, i hendes Hjemland blev modtagne med en Tillid, som om de havde haft officielt Stempel. Da hun derefter skulde fortælle om Status hos de indfødte, fandt hun det umuligt at sidde i Byen og give Oplysninger om Mennesker, hun aldrig havde set eller talt med, og tog derfor den modige Beslutning, at gøre, hvad aldrig nogen hvid Kvinde før hun havde gjort, gennemrejse Øen til Hest. I seks Uger hørte man intet fra hende; da kom der et Brevkort til Redaktøren, hvori hun fortalte, at hun var henrykt over det Friluftsliv, hun førte, og den Mængde Oplysninger, hun paa denne Maade kunde samle, „Oplysninger, der er Tusinder af Dollars værd“, en ægte amerikansk Vurdering, ligesom hun var meget opfyldt af Interesse for de indfødte, men tillige fast besluttet paa ikke at skrive en Linie, før hun var fuldkommen Herre over sit Emne. Otte Dage efter var hun død af Brystbetændelse.

Sin Opdragelse fik Kate Field, som mange Amerikanerinder, i Evropa, i dette Tilfælde i Italien. Den engelske Digter Walter Savage Landor syntes saa godt om den unge begavede Pige, at han blev hendes Lærer, og hun kom i venskabeligt Forhold til mange andre betydelige Mænd og Kvinder, saaledes George Eliot og Digterparret Browning. Hun optraadte ved sin Hjemkomst som Skuespillerinde, men gjorde ikke særlig Lykke. Derimod var hun en meget anset Foredragsholder og havde ogsaa godt Navn som Forfatter. Hun havde en Gang sit eget Blad, „Kate Field's Washington“, men kunde ikke i Længden holde det oppe, skønt hun gjorde saadanne Anstrengelser som at holde Rækker af Foredrag for at tjene Penge til det. Hun maatte opgive det, men, siger hendes